

Gala d'Estètica a València

Lorena Vaquer i Navarro

No tenia molt clara la idea de portar endavant tot el que vaig a contar-vos dins la introducció d'aquest escrit. Tal vegada em feia falta una excursió-neta de les meues per a motivar-me a escriure i així dir-vos tot el que em porte entre mans en aquests temps.

Per a res la meua intenció és parlar-vos de la meua vida personal (encara que no tinc massa secrets), però crec que no puc deixar als meus fidels lectors així com així. Bé doncs, per a que sapieu un poc de tot el que us parle vaig a entrar de ple en el tema.

Per coses de la vida, que ara no venen al cas, vaig haver de deixar la meua feina al súper de carnisseria (una decisió que només jo sé tot el que en va costar prendre-la). Vull remarcar i que quede molt clar que no va ser perquè no m'agradara, perquè no estigués a gust o perquè no m'entenguera amb la gent, i menys, amb el meu cap. Sempre he pensat que parlant s'entén la gent i Rogelio i jo, aleshores..., així ho vam fer. Puc dir que he tingut molta sort de treballar 3 anys al costat d'ell i de conèixer a la seua família.

Després de tot açò em trasllade l'1 de març d'aquest nou mil·leni i us confir-me que sóc alumna d'una acadèmia d'Estètica que hi ha a Castelló anomenada GIMSA. Encara que el curs ja havia començat m'he pogut incorporar i conèixer poc a poc aquest meravellós món.

Una vegada més he sigut afortunada amb les companyes de classe (totes elles molt guais) i com no amb el professorat: Lolita (la Directora) i Pilar i la nostra coneguda covarxina Maribel (de professores, entre d'altres).

Un dia van fer el comentari de que el dia 9 d'abril hi havia una Gala a València promocionada per "SABER COMPRAR" (el nom de la cadena de tendes on podem adquirir tots els aparells i materials per al dia de demà ser unes bones professionals) i l'acadèmia ens convidava a accedir a ella portant-nos amb l'autobús i regalant-nos l'entrada.

No sabia molt bé en què consistia tot això, però si algunes companyes ho feien per què jo no i així adquirir noves experiències? i com no m'agrada que em conten les coses... com no ¡¡ em vaig apuntar.

A les 9:30 del matí eixien de la plaça Fadrell dos autobusos plens de professionals i futures professionals del món de l'Estètica.

Vam ser rebudes (totes nosaltres i moltes més professionals d'altres llocs) al Palau de Congressos de València, amb la música de Jennyffer López i aplaudiments per part de la gent organitzadora (representants de totes les cases comercials de "Saber Comprar" d'Espanya entre elles Castelló, València, Madrid, Barcelona, Logronyo, Astúries, Cantàbria, Albacete, ...etc. Fins i tot un matrimoni que va vindre a conèixer-ho del Brasil.

Allò pareixia "Sorpresa-Sorpresa", una sala molt gran plena de butaques i pels passadissos, com si foren acomodadors d'un cinema i ballant, tots els organitzadors amb la camiseteta groga que

els identificava...una rebuda impressionant!!.

Després d'una molt agradable presentació, agraïnt-nos la presència pensant que era diumenge, va ser Manuel Fernández qui ens va parlar, amb una meravellosa demostració, sobre la depilació amb la cera semi-gelada.

Seguidament José Vidal, fill del promotor de la casa, ens va "embubucar" amb un curs de vendes. Vull remarcar com se'ns va ficar a totes a la butxaca, ja que amb tres intervencions que va fer contant-nos anècdotes, amb jocs, inclús fent-nos ballar de tant en tant, ens va carregar les piles d'una manera al·lucinant.

Després d'aquests dos personatges vam fer un descanset que vam aprofitar per visitar els "stands": uns de depilació de cera, altres de depilació elèctrica (impartit per gent de GIMSA), altres de manicura, de pedicura, de tractaments facials, de parafina...etc.

En sentir altre cop a Jennyffer López ens vam acomodar al saló (com a l'escola quan sonava el timbre, això volia dir que s'havia acabat el temps d'esbarjo).

Marisa Hornero, d'una manera molt dolça, ens va assessorar sobre com eliminar el pel amb la depilació elèctrica i Pablo Rubinstein (un argentí, morenàs que...sense comentaris) ens va contar tot el que sabia sobre el Láser.

Vam eixir a dinar: un entrepà (que no vam tenir opció ni de triar perquè no quedava molta cosa), un tallet, uns comentaris de com anava la cosa i altre cop a aprendre tot allò que l'Estètica pot arribar a donar.

Vaig comparar-ho en més d'una ocasió quan van celebrar les Jornades Culturals a les Coves: després d'una xarrada una altra, ara a menjar, ara cap ací, ara cap allà i gent que sabien, i molt, dels temes que ens parlaven.

El proper tema va ser conceptes en electroestètica i Francisco Arriaza ho portava tot molt estudiat i així ens ho va contar.

Altre cop li toca el torn a José Vidal que mitjançant comparacions amb coses de la vida quotidiana que a tots ens passen, fent-nos eixir a l'escenari i fent-nos riure amb el seu bon humor, va seguir amb la seua feina.

Continuem amb la jornada i M. Carmen Sánchez ens va parlar de l'Estètica del peu; amb molta professionalitat ens va demostrar com s'han de treballar. Va fer un massatge als peus d'una voluntària que jo sentada al meu lloc quasi notava el seu tacte. ¡Buff quina sensació¡¡.

Tots coneixem els raigs ultravioletes, doncs Carlos Bazaco ens va informar sobre com utilitzar-los i adquirir-los.

Vora les 18:30 vam fer l'última parada en el camí, em vaig detenir uns moments a l'estand de manicura, allí dues xiques et pintaven les ungles de fantasia, et col·locaven tips postissos i moltes

Gala
Saber Comprar

2000

millennium
edition

te sorprendremos

coses més. Jo que amb les meues pegatines, piercings i ungles de colors em pensava que ja estava tot, no em quede ni a l'altura del betum...¡quant em falta per aprendre!

Ara li toca el torn a Consuelo Silveira que ens va parlar de la Cosmètica del nou mil·leni i naturalment ens va fer una bona demostració d'un tractament per a les arrugues amb un massatge als ulla. Quan recorde com mienjava les mans amb aquells moviments, aquell estil i moltíssima elegància...poc a poc Lorena, poc a poc ja ho aprendràs.

Seguidament es va realitzar el sorteig de 7 cistelles amb aparells i cosmètics valorats en una bona quantitat de diners i de totes les que érem, 3 van ser per a Castelló i entre elles, una per a una alumna de segon i l'altra per a la germana d'una companya meua de classe.

Ja acabant i donant-nos els consells i secrets per a triomfar en la vida (cosa que no us desvetllaré) José Vidal va concloure la gala. Un moment molt emocionant, que traduint-nos la lletra d'una cançó de Whitney Huinton que parla de l'heroi que tots portem dins, ens va deixar com a noves.

Per finalitzar ens va presentar a tots els organitzadors de la gala i agraïnt la seva presència i la nostra (ja que, com va dir ell, sense nosaltres no serien res) Jose Vidal va donar la Gala per acabada.

Bé, per a variar, no volia enrotllar-me molt amb tot açò, però volia compartir amb tots els meus covarxins aquest dia tan especial, i a més a més, tot el que us he contat.

Seguirem en contacte...que perquè estiga a Castelló no m'oblidi del meu poble ni de la meua gent, i recordar-vos que..... ¡¡¡ SEGUISC SENT COVARXINA¡¡¡